

TUẦN 1

Thơ:

Ong và Bướm

Con bướm trắng
Lượn cành hồng
Gặp con ong
Đang bay vội

Bướm liền gọi
Rủ đi chơi
Ong trả lời
Tôi còn bận

Mẹ tôi dặn
Việc chưa xong
Đi chơi rong
Mẹ không thích.

Âm nhạc:

Chị Ong Nâu và Em bé

Chị ong nâu nâu nâu nâu
Chị bay đi đâu đi đâu ?
Bác gà trống mới gáy, ông mặt trời mới dậy
Mà trên những cành hoa em đã thấy chị bay.

Bé ngoan của chị ơi, hôm nay trời nắng tươi
Chị bay đi tìm nhụy, làm mật ong nuôi đời.
Chị vắng theo bố mẹ, chăm làm không nên lười.

Trời xanh xanh xanh xanh xanh xanh.
Chị ong bay nhanh bay nhanh, hoa nở những cánh thắm
Trên mình mật trĩu nặng, chị ong uốn mình qua nghiêng đôi cánh chào hoa.

Bé ngoan của chị ơi, hôm nay trời nắng tươi
Đường vui hoa phượng đỏ, ngày ngày nhớ ôn bài.
Đừng quên cô giáo dạy, chăm học không nên lười.

Chị ong nâu nâu nâu nâu
Chị bay đi đâu đi đâu ?

Bác gà trống mới gáy, ông mặt trời mới dậy
Mà trên những cành hoa em đã thấy chị bay.

Bé ngoan của chị ơi, hôm nay trời nắng tươi
Chị bay đi tìm nhụy, làm mật ong nuôi đời.
Chị vắng theo bố mẹ, chăm làm không nên lười.

Truyện:

Chú Ong lười biếng

Xưa kia, có dòng họ nhà Ong sinh sống hòa thuận trên thảo nguyên, họ siêng năng, cần mẫn làm việc. Một trong những gia đình Ong đó có một cậu con trai đặt tên là Ong Cung. Ong Cung rất lười biếng, suốt ngày chỉ biết chơi đùa cùng các chị bướm, bắt Ong Cha và Ong Mẹ đi tìm mật về cho mình.

Thấy thế, thần Gió đã nổi cơn thịnh nộ, cuốn hết cả dòng họ nhà Ong đi mất. Lúc đó, Ong Mẹ kịp thời giấu Ong Cung vào một hốc đá và dặn dò :

- Con phải núp thật sâu vào đây ! Đợi khi Thần Gió đi rồi mới được ra ngoài

Ba ngày sau, Thần Gió đi khỏi, Ong Cung rón rén bước ra, dù gọi to nhưng chẳng ai trả lời. Ong Cung thui thủi, lặng lẽ bay đi, nhưng bụng Ong Cung hiện giờ đang đánh trống rỗng rỗng. Bay được một lúc thì cánh Ong Cung mới mới làm sao, Ong phải đi là là trên mặt đất, không biết tự bao giờ, Ong Cung đã đi lạc sang xứ sở của các loài vật khác. Nào là chị hươu, anh voi, cô đà điểu,... Ôi! Ong Cung đang bị những người bạn khổng lồ này đá qua đá lại không thương tiếc

– Cứu tôi với!

– Ong Cung cầu cứu thảm thiết. Thôi rồi, từ nay Ong Cung phải ở lại làm nô dịch cho bọn họ.

Hằng ngày, Ong Cung tìm mật cho họ tắm bổ. Thế nhưng, trước nay Ong Cung chưa bao giờ phải làm công việc này. Ong Cung chậm chạp hơn so với các chị bướm nên chẳng bao giờ có mật mang về...

Đã một năm trôi qua, vào ngày này năm trước Thần Gió đã mang cả họ hàng nhà Ong đi mất. Ong Cung rất buồn, còn trách vì sao Thần Gió không mang mình đi cả thể, Ong Cung rất cô đơn, òa khóc
... Phù... Một cơn gió mát rượi đưa Ong Cung đến với cánh đồng hoa hướng dương rực rỡ, chưa kịp hiểu rằng chuyện gì đang xảy ra thì một nàng gió xinh đẹp xuất hiện mang trên mình chiếc áo vàng lấp lánh, nàng thốt ra từng lời nói ngọt ngào, nhẹ nhàng:

- Thần Gió sai tôi đến để nói với Ong Cung điều này, cánh đồng hoa hướng dương này tuy rực rỡ nhưng chỉ có mười bông hoa có mật. Nếu tìm được mười bông hoa đó, Ong Cung sẽ được gặp lại dòng họ nhà Ong của mình.

Ong Cung chưa kịp vui mừng thì nàng gió bay đi mất. Ong Cung bắt đầu vào cuộc hành trình tìm kiếm, quả thật là không dễ tí nào, nhưng Ong vẫn không bỏ cuộc, nghĩ đến Ong Cha, Ong Mẹ và những anh chị Ong khác, Ong Cung vẫn tiếp tục kiên trì, chẳng mấy chốc, 10 bông hoa có mật cũng tìm được...

Ôi! Ong Cung cảm nhận có một luồng gió mát rượi, vừa quay đầu lại thì ... Chẳng phải đó chính là cha mẹ, anh chị, chú bác nhà Ong hết thầy đây sao? Ong Cung khóc nức lên chạy tới ôm hôn từng người. Từ đó trở đi, Ong Cung siêng năng làm việc và phụ giúp cha mẹ của mình, rất được lòng

mọi người xung quanh. Chúng ta hãy tự đứng lên bằng đôi chân của mình, hãy siêng năng chăm chỉ lao động, đừng bao giờ quá lệ thuộc, có như thế ta mới trưởng thành được.

TUẦN 3

Thơ:

Những chú lợn con

Ụt à ụt ịt
Những chú lợn con
Bú sữa no tròn
Chơi trò đuổi bắt

Cái đuôi ngúc ngoắc
Cái mõm huơ huơ
Cái bụng rõ to
Cái chân bé xiu

Mắt thì lú rú
Tai vẫy liên hồi
Lúc thì ham chơi
Khi thì say bú

Rồi lăn ra ngủ
Thật là đáng yêu!
Thức dậy lại kêu
Ụt à ụt ịt!

Truyện:

Bác Gấu đen và hai chú thỏ

Trời mưa to như trút nước gió thổi ào ào bẻ gãy cả cành cây, bác gấu đen đi chơi về bị ướt lướt thướt, nước mưa chảy ròng ròng xuống mặt bác gấu chạy mãi chạy mãi trong rừng để tìm chỗ trú nhờ, may quá nhà của thỏ nâu đây rồi!

– Cốc, cốc! thỏ nâu đang ngủ liền tỉnh dậy gắt gỏng hỏi:

– Ai đấy?

– Bác gấu đen đây! Mưa to quá, cho bác trú nhờ một đêm được không. Thỏ nâu không mở cửa nó càu nhàu:

– Không trú nhờ được đâu. bác to quá, bác làm đổ nhà của cháu mất! gấu đen van nài

– Bác không làm đổ nhà của cháu đâu, bác vào rất nhẹ nhàng thôi!

– Nhẹ cũng đổ, không nhẹ cũng đổ: bác đi đi ! thỏ nâu vẫn nằm trong nhà nói vọng ra, nó nhất định không ra mở cửa. gấu đen buồn rầu. gấu đen tiếp đi, đi mãi, đi mãi vừa mệt vừa rét.

Bỗng nhiên gấu đen nhìn thấy có một ngôi nhà. Trong nhà thấp đèn sáng trưng. Có tiếng thỏ trắng khe khẽ hát “ là lá la...”, gấu đen lại gần rụt rè gõ cửa.

– Cốc, cốc, cốc!

– Ai đấy?

– Bác gấu đen đây cho bác trú nhờ một đêm có được không,.. thỏ trắng bước ra mở cửa.

– Ồ cháu chào bác gấu đen, mời bác vào đây bác ướt hết rồi! thỏ trắng dắt bác gấu đen vào nhà, kéo ghế mời bác ngồi trước bếp lò sưởi ấm. gấu đen hơ người một lúc, nước mưa trên mặt cũng khô, trên cổ cũng khô. Trong khi bác gấu đen sưởi ấm, thỏ trắng mang ra một đĩa bánh mời bác gấu đen ăn, gấu đen cảm động nói:

– Cảm ơn thỏ trắng rất nhiều.

Gấu đen ăn xong thỏ trắng và bác gấu đen cùng đi ngủ. nửa đêm bão nổi lên ầm ầm, cành cây kêu răng rắc, có tiếng đập cửa thình thình:

– Bạn thỏ trắng ơi, cho tôi vào trú nhờ với nhà tôi bị đổ mất rồi

Bác gấu đen vội choàng dậy chạy ra mở cửa, thỏ nâu vừa khóc vừa kể với bác gấu đen và thỏ trắng: hu hu nhà bị đổ mất rồi! làm thế nào bây giờ?

Gấu đen kéo thỏ nâu đến bên lò sưởi và an ủi: cháu sưởi người cho ấm đi! Nhà bị đổ à? lo gì sang mai bác và thỏ trắng sẽ làm lại nhà cho cháu.

Thỏ nâu sưởi ấm một lúc nước mưa trên người đã khô. Lúc bấy giờ thỏ nâu mới ân hận vì đã đuổi bác gấu đi. Thỏ nâu ngập ngừng xin lỗi bác gấu.

Thỏ nâu đừng buồn bác không giận cháu đâu. Thôi bác cháu ta đi ngủ, kéo khuya quá rồi! đêm hôm ấy thỏ nâu và thỏ trắng ôm bác gấu đen ngủ ngon lành.

TUẦN 4

Thơ:

Chú Ếch

Có chú là chú ếch con
Hai mắt mở tròn nhảy nhót đi chơi
Gặp ai ếch cũng thế thôi
Hai cái mắt lồi cứ ngược trở lại.
Em không như thế bao giờ
Vì em ngoan ngoãn biết thưa, biết chào.

Âm nhạc:

Chú Ếch con

Kìa chú là chú ếch con có hai là hai mắt tròn
Chú ngồi học bài một mình bên hồ bom kê vườn xoan
Bao nhiêu cô cá trê non cùng bao nhiêu chú cá rô ron
Tung tăng chiếc vẩy son nhịp theo tiếng ếch vang giòn !
Kìa chú là ếch con bé ngoan là ngoan nhất nhà
Chú học thuộc bài xong rồi chú hát thi cùng họ mi
Bao nhiêu chú chim ri cùng bao cô cá rô phi
Nghe tiếng hát mê ly cùng vui thích chí cười khi !

